



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. I. Quàm expedit omnibus sæpè consiteri communicare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

*Quàm expediat omnibus sæpè confiteri
& communicare.*



VM inter media, quibus homines pij in seruitio Dei cōseruātur, & p̄gre- diūtur, magna illos vitute, & frequēti Sancto- rum Confessionis & Eucharistiæ Sa- cramētorum vsu potissimum indige- re viderem: duo breuiter explicare cō- stitui, quæ mihi hac in parte ad fideliū Deo seruire cupientium instructionē necessaria, & literis digna videntur. Primum, quam conueniens sit omni- bus fidelibus, diuina sæpè Confessio- nis & Eucharistiæ Sacramenta accede- re. Secundum, quæ peccata occulta, vel abusus in dictorum Sacramentorum perceptione fiant, & admittantur, ac in ijs, qui Deo seruire statuerunt, reperiri soleant.

Quod ad primum attinet, plures & validissimæ rationes sunt, quæ Chri- stianos omnes ad hæc sancta Sacramē- ta frequenter, id est, octauo quoque die, vel decimo quinto, aut, si velint, singulis mensibus visitanda, impellere debeant.

débent. Nam si tales sunt, quibus Deus gratiam fecit, ut ab ultima sua confessione nullum peccatum admiserint mortale: hoc ipsis valde utile est, ad gratiam quam à Deo acceperunt conservandam, & tam in illa, quam omnibus alijs virtutibus, donisque cœlestibus proficiendum. Deinde ad gratiam Dei maiorem indes conciliandam, & honorem illius atque Ecclesiæ Catholicæ utilitatem promovendam, uti etiam ad salutem suam certam faciendam, cumulum meritorum amplificandum, gratiam & virtutem vberiorem acquirendam; ut tentationes & insidias inimici nostri non solum cognoscant, sed etiam superent. Imò ad facilius & suavius opera virtutum perficienda, hanc vitam maiori ope diuina transigendam, ac tandem ad hunc mundum, cum salutis fiducia, ampliori conscientia consolatione, & pace relinquendum.

Ob has similes SS. Sacramentorum & plures alias virtutes & operationes; valde seruo Dei bonum est ijs frequenter uti. Nam licet ab ultima sua Confessione, nullum peccatum mortale admiserit, nihilominus certum est, multa illum venalia commisisse, quorum

78 DE FREQUENTI

rum aliqua nouit, quædam uero igno-
rat: neque propterea excusatur, quan-
doquidem illa cognoscere potuisset.
Cum uero ab anima ea non propellit,
magnum ei detrimentum adferunt, &
ad mortalem culpam perpetranda
disponunt. Ad hæc manifestum est, ho-
minem quotidie à Dæmone, Mundo
propria carne & natura corrupta vari-
tentationibus impugnari, quæ ipsi
in peccati mortalis discrimine adducit.
Quia porro multæ ex illis occulte sunt
& periculosæ, assiduis remedijs ad ani-
mam suam ueniali peccato liberanda
continuo robore ad tētationes omnes
propulsandas; & perpetuo rore cele-
sti, ad peruersam naturæ suæ inclina-
tionem mitigandam, opus habet. Hæc
omnia in sanctissimis Pœnitentiæ &
Eucharistiæ Sacramētis inueniuntur,
quando sæpius frequentantur. Nam
etsi contra dicta pericula sint alia me-
dicamenta, nihilominus tamen hæc
frequenter adire, (si debito modo fiat)
melius & certius est remedium.

De his admirabilibus sanctissimi Al-
taris Sacramenti operationibus ac uir-
tutibus, quas in sæpè communican-
tibus operatur, benè S. Bernard. his uer-
bis testificatur: *Duo illud Sacramentum*

*Serm de Ce-
na Domini.*

operatur in nobis: vt videlicet & sensum in
 minimis, & in grauiorib. peccatis tollat om-
 nino consensum. Quod S. Vir ab illius af-
 fect^o experientia cōfirmat, quem serui
 Dei in cordibus suis sentiebant, qui-
 bus loquebatur, dicens: Si quis vestrum
 non tam sepe modo, non tam acerbos sentis
 iracundiæ motus, inuidia, luxuria, aut cete-
 rorum huiusmodi: gratias agat corpori &
 sanguini Domini, quoniam virtus Sacramē-
 ti operatur in eo, & gaudeat, quòd pesti-
 mum vlcus non accedat ad sanitatem.

Hæc Sancti Bernardi sunt, quæ ab
 omnibus alijs Sanctis etiam agnoscū-
 tur, atque à Sancto Tridentino Conci-
 lio confirmantur, vti ostendit sanctif-
 simum Sacramentum in omnibus ijs,
 qui illud benè dispositi suscipiunt, e-
 iusmodi operationes producere, illos
 custodire, & ne tentationibus consen-
 tiant, defendere; passionum motus
 componere & continere, inimicos il-
 lorum subiugare, vires ad omnia iam
 dicta conferendo, in recta viuendi ra-
 tione fouere & promouere.

Hinc fit, quòd in omnibus ciuitatib.
 & terris, vbi homines sunt, qui sæpius
 confitentur, etiam reperiantur, qui se
 pluribus annis, imò toto vitæ suæ de-
 cursu in gratia Dei absq; vllius peccati

*Confessio
Mart. lib. 5.
le Eu. h. cor.
9b. 90.*

mortalis admissione conseruent. Huius rei testes sunt omnes ordinarij Confessores, & experientia discunt tantum bonum fidelibus communicari, quia sapius & bene dispositi, preciosissimū Eucharistiæ Sacramentum accedunt. Huiusmodi Christianos omnes (etiam conscientia illorum mortali peccato careat) ad frequentem Confessionem & Communionem incitare, & permovere debet.

Quod si aliquod ab vltima Confessione admiserunt, multò magis propter rationes supra adductas, & plures etiam alias, ipsis necessarium est, sine mora ad Confessionem currere; nam hac ratione debent se à peccato mortali extricare, & ab omnibus malis, atque calamitatibus hinc procedentibus, ab odio nimirum, & inimicitijs Dei omnipotentis, maledictione diuinæ maiestatis, à dura Satanae & tenebrarum principis seruitute, bonorum operum & meritorum iactura, à manifesto grauiorum peccatorum maiori cæcitate, atque obdurationis, imò damnationis æternæ periculo liberare, à quibus omnibus vti & alijs dependentibus se subtrahit, qui statim & debito modo confitetur. Quamuis au-

*ap. 14.
Tim. 2.
gregor. in
moral. lib.
5. cap. 12.*

COMMVNIONE.

81

tem à peccato mortali, per solam contritionem; & propositum confitendi tempore opportuno liberari aliquis possit, tamen valdè difficile, & in paucis rarum est, absq; sanctissimi Sacramenti auxilio, contritione tangi: Nam verus dolor tantum peccati odium requirit, vt per hoc, anima & voluntas magis peccata mortalia, quàm omnia mundi mala & miseras detestetur, tàmque firmum emendandæ vitæ propositum in se contineat, vt statuatur nunquam vlli peccato mortali consentire, quamuis ad bonorum amissionem vel mortem euitandam conduceret.

Adhæc necesse est, vt singularis Dei amor ad hanc peccati detestationem, & vitæ nostræ emendationem præcipuè nos trahat. Quia verò homines primò ab ineffabili caritate cõmuniter non mouentur, sed potius à suæ damnationis timore: valdè difficile est hanc contritionem absque SS. Sacramentorum adminiculo obtinere: vnde fit, vt qui mortali peccato infecti sunt, dum illud non confitentur, ordinariè in eodem hæreant, & omnibus malis (vti diximus) ex tali delicto prouenientibus subiaceant: quod ideo illis ita contingit, quia absque SS. Sacramen-

D 5

men-

mentorū ope ad internum dolorem communiter non pertingunt, qui ad peccatum mortale depellendum necessarius est: At cū ad Confessionem post peccatum admissum recurrunt, statim se ab illo, & malis ipsum concomitantibus expediunt. Nam quando confessio non solum cū vera peccati detestatione & odio, sed etiam firmo emendationis proposito fit: etiam præcipuè ob timorem damnationis ad illud relinquendum quis permotus sit, nihilominus S. S. Sacramentorum virtute gratiam Dei acquirit: quod Theologi docent, & à Sancto Concilio Tridentino definitum est, attritionem, id est, imperfectam pœnitentiam, virtute Sacramenti contritionem, id est, perfectam & meritoriam pœnitentiam fieri. Nam misericordia Dei in noua lege adeò immensa est, tantamque virtutem noui instrumenti Sacramentis tribuit, vt gratiam conferant, modo nullum impedimentum offendant: & si homo in gratia est, illum augmentent.

Hæc sunt magna illa beneficia, quæ sæpè confitentes, ac pretiosum Domini nostri Iesu Christi corpus suscipientes consequuntur, & graues mis-

ff. 14. c. 14

COMMUNIONE.

ria, à quibus liberantur & immunes redduntur. Quomodo igitur, qui salutis suæ cupidus est, & Deo seruire statuit, tanta dona respuere poterit? quare ratione tantum emolumentum contemnere audebit? quomodo se à frequenti confessione, quæ salutis & vitæ fons est, excusabit, siquidem per illam à tantis malis, morte, peccato, pœna æterna liberatur, tantamque puritatem, & cœlestem pulchritudinem, tot bona, & tantam gratiam atq; gloriam acquirit? Quomodo à crebra sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti perceptione abstinere poterit, quod est panis vitæ, peccatorum mors, furculus virtutum, medicina passionum, infirmitatis nostræ solidamentum, thesaurus gratiæ, dulcissima diuinarum consolationum mensa, immortalitatis radix, & omnium bonorum fons: Hæc de prima parte sufficiant, nunc ad secundam, quam præcipuè explicare statuimus, & propter experimentum, quod habemus, magis necessariam esse constat, accedamus.